

חוק שירות מילואים (תגמולים) (תיקון מס' 5) תשכ"ז-1967 *

1. בסעיף 3 לחוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט-1959 [נוסח משולב]¹ (להלן – החוק העיקרי), במקום סעיף קטן (ג) יבוא:
- “(ג) אדם, שבתכוף לפני שירותו במילואים לא היה עובד או עובד עצמאי או תלמיד, יראוהו, לענין זכאות לתגמול, כאילו המשיך בעיסוקו כאמור, אם ההפסקה בעיסוקו לא עלתה על התקופה שנקבעה לכך בתקנות.
- (ד) אדם, שבתכוף לפני שירותו במילואים היה רשום כמחוסר עבודה בלשכת עבודה כמשמעותה בחוק שירות התעסוקה, תשי"ט-1959², במשך זמן ולפי הכללים שנקבעו לכך, יראוהו, לענין זכאות לתגמול, כאילו היה עובד, אף אם התקופה בה היה רשום כאמור עלתה על התקופה שנקבעה לכך בתקנות לפי סעיף קטן (ג).”
- (ה) התקנות לענין סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יכול שיהיו לגבי כלל הזכאים או לגבי סוגים מהם.”
2. במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:
- “שיעור התגמול 5. שיעור התגמול הוא:
- (1) לעובד – שכר העבודה הרגיל;
- (2) לעובד עצמאי – הכנסתו הממוצעת;
- (3) לתלמיד – המינימום שנקבע לענין סעיף 8.”
3. סעיף 5א לחוק העיקרי – בטל.
4. בסעיף 7 לחוק העיקרי –
- (1) האמור בו יסומן (א) ובפסקה (2) שבו, במקום (ג) יבוא:
- “(ג) הימים שבהם היה רשום כמחוסר עבודה בלשכת העבודה;”
- (2) אהרי סעיף קטן (א) יבוא:
- “(ב) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות מספר ימים מזכים פחות מן האמור בסעיף קטן (א) וסוגי ימים מזכים בנוסף לאמור באותו סעיף קטן.”
5. בסעיף 8 לחוק העיקרי, במקום “בהתאם לסעיף 7 (2)” יבוא “לפי סעיף 7 (א) (2)”.³
6. בסעיף 8א לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- “(ד) התגמול המגיע לאדם שהוראות סעיף 3 (ד) חלות עליו יחושב כאילו היה עובד בשכר.”
7. בסעיף 11 לחוק העיקרי, אחרי “לענין הסעיפים 6–10” יבוא:
- “בדבר חישוב ההכנסה של מי שהיה עובד עצמאי בחלק משנת הכספים.”
8. בסעיף 13 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (ד), במקום “ומי שרואים אותו כעובד או כעובד עצמאי לפי סעיף 3 (ג)” יבוא “ואדם שהוראות סעיף 3 (ד) חלות עליו”;

¹ נחקל בכנסת ביום י"ז בתמוז תשכ"ז (25 ביולי 1967); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 734, תשכ"ז, עמ' 164.

² ס"ח תשי"ט, עמ' 306; ס"ח תש"ך, עמ' 99; ס"ח תשכ"ג, עמ' 113; ס"ח תשכ"ו, עמ' 60, עמ' 74.

³ ס"ח תשי"ט, עמ' 32.

(2) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

” (ה) אדם שהוראות סעיף 3 (ג) חלות עליו, ישולם לו התגמול על ידי קרן ההשוואה, ואולם אם בתכוף לפני שחדל לעבוד –
(1) היה עובד המדינה – ישולם לו התגמול מאוצר המדינה;
(2) היה עובד בשכר – לרבות עובד המדינה – וברבע השנה שקדם ליום שחדל לעבוד עבד פחות מ-75 ימים רצופים אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד, ישולם לו התגמול בדרך האמורה בסעיף קטן (ב).”

תיקון סעיף 19

9. בסעיף 19 לחוק העיקרי –

- (1) בסעיף קטן (א), במקום “0.4 אחוזים מהכנסתו של כל עובד מעובדיו” יבוא “0.5 אחוזים מהכנסתו של כל עובד מעובדיו המבוטח לפי חלק א’ של חוק הביטוח”;
- (2) בסעיף קטן (ג), במקום “לפי סעיף זה” יבוא “לפי סעיף קטן (א)”;
- (3) סעיף קטן (ד) יסומן (ו) ואחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
” (ד) מעביד רשאי לנכות משכרו של כל עובד – למעט עובד בעבודה המאורגנת מטעם משרד העבודה לשם הקלת האבטלה – סכום השווה ל-0.1 אחוזים מסכום הכנסתו שאיננו עולה על המקסימום הקבוע לתשלום דמי ביטוח. לא ניכה המעביד מהשכר ששילם, אינו רשאי לנכותו אלא תוך 30 יום מיום ששילם.”;
- (4) במקום סעיף קטן (ה) יבוא:
” (ה) לענין סעיף זה, דין המדינה כדין כל מעביד אחר, ובלבד שסעיף קטן (א) לא יחול על המדינה אלא רק לגבי מי שעבד אצלה כאמור בסעיף 13 (ב).”;
- (5) בסעיף קטן (ו) בסופו, יווסף “ואת שיעור הניכוי מהשכר האמור בסעיף קטן (ד).”

תיקון סעיף 25

10. בסעיף 25 (ג) לחוק העיקרי, במקום “סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) לסעיף 13” יבוא “סעיפים קטנים (ג), (ד) ו-(ה) לסעיף 13”.

תיקון סעיף 36

11. בסעיף 36 לחוק העיקרי, פסקה (3) בטלה.

תחילה

12. (א) תחילתו של חוק זה, למעט סעיף 9, היא ביום כ’ בתמוז תשכ”ז (10 ביולי 1967).
(ב) תחילתו של סעיף 9 היא ביום שיכריז עליו שר העבודה ברשומות.

יגאל אלון
שר העבודה

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה